

BÖSZÖRMÉNYI ZOLTÁN FŐSZERKESZTŐ A FENNÁLLÁSÁNAK 20. ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPLŐ IRODALMI JELEN FOLYÓIRAT KÜLDETÉSÉRŐL

Az író számára az olvasói visszajelzés a mérvadó

A fiatal tehetségek gondozása indulásunk óta egyik fő feladatunk – jelentette ki a Krónikának Böszörményi Zoltán, az Irodalmi Jelen művészeti folyóirat alapító-főszerkesztője. A József Attila-, Magyarország Babérkoszorúja díjas író annak kapcsán kérdeztük, hogy nemrég ünnepelték a lap fennállásának 20. évfordulóját.

» SIMÓ HELGA

– *Húsz éve jelenik meg az Irodalmi Jelen című művészeti lap, amelynek alapító-főszerkesztője. Miként foglalná össze ezt a két évtizedet?*

– Az Irodalmi Jelen huszadik évfordulóján egyfajta Manifestumot írtam arról, mit gondolok a mindenkori magyar íróról. Abban többek közt arra tértem ki, hogy a mindenkori magyar író nem a politikai hovatartozása határozza meg. A mindenkori magyar író – bármely műfajban alkosson is – imádja Isten teremtette nemzetét, Isten adta hazáját. A mindenkori

magyar író azért ír, hogy ne ossza meg, ne húzza szét, hanem mozgósítsa, összetartsa nemzetét. A mindenkori magyar író nem gyűlöletkeltő, nem narcisztikus, nem irigy, nem hurrogja le pályatársait, hanem jó értelemben vett alázattal alkot. Alkot, hogy tükröt tartson nemzetének, megmutassa annak arcát, jellemét. A mindenkori magyar író azért ír, hogy szavaival teremtsen, építsen, gazdagítsa a nemzet szellemi vagyonát. A mindenkori magyar író nem diszkriminál, nem uszít, nem acsarkodik, nem mételyezi meg mások lelkét, irracionálisan és alaptalanul nem agítál nemzettársai ellen. A mindenkori magyar író az univerzumban uralkodó egyensúlyra törekszik, azt az állapotot teremti meg, amelyben egyetértés uralkodik, a lélek harmóniában van a testtel és az őt övező világgal. A mindenkori magyar író azért ír, hogy buzdítson, szenvedéllyel, tüsszel, akarral új világot teremtsen, ahol a harmónia és a béke, az egyetértés, a tiszteltetés és a szeretet uralkodik. Meglehet, ezek dőre gondolatok a mai „egzotikus” világunkban, de

Böszörményi Zoltán: a szórványban erősen csökken a magyarok száma

én ezekben hiszek, vallom őket. Irodalmi lapom, lapunk – hiszen nem egyedül szerkesztem – mindig is nyitott szellemű, politikától

mentes volt. Mi egy egyetemes magyar lapot tettünk le a mindenkori magyar olvasó asztalára.

– *Megközelítőleg hány szerzőnek adtak publikálási lehetőséget, és mire a legbüszkébb?*

– A fiatal tehetségek gondozása indulásunk óta egyik fő feladatunk. Számátalan, ma már József Attila-díjas szerzőnk van, és táboruk egyre bővül. A húsz év alatt több mint kétezer szerzőtől közöltünk verset, prózát, esszét, fordítást. Huszonegy pályázati kiírásunk, egy negyven-ezer dolláros regénypályázatunk volt, számátalan szimpóziumot rendeztünk, és a slam poetry találkozót is megemlétem. A legbüszkébb olvasóinkra, szerzőinkre és munkatársaimra vagyok.

– *Többkötetes író, költő, beszéljen kérem a költészethez, irodalomhoz való viszonyáról. Mit jelentenek ön számára a munkásságáért kapott magyar állami kitüntetések?*

– Meglátásom szerint az olvasó a legfontosabb egy író számára. Az olvasó visszajelzése, véleménye, biztatása, kritikája a mérvadó. A szakma gondolhat, amit akar, végül is az olvasó voksa számít. Ő a tévedhetetlen. A díjakat osztják, és mindig vannak, akik kimaradnak. Viszont ez semmivel sem befolyásolja népszerűségüket. Tóth Mária prózaírónak például majd hat évtized alatt harminc kötete jelent

meg, mégsem kapott egyetlen irodalmi díjat sem, pedig többek között Gálfalvi Zsolt is nagyra becsülte a Futár halála című regényét. Ezt orvosolandó idén megkapta az Irodalmi Jelen nagydíját.

Regényeim, novelláim, verseim eddig angol, német, francia, spanyol, lengyel, orosz, román nyelven jelentek meg. Örömmre a Sóvárgás című kisregényem német változata – Hans-Henning Paetzke fordításában (Immer wenn ich meine Augen schließe) – nagy sikert ért el Németországban.

– *Az aradi magyar kultúra mecénásaként tartják számon: többek között a Nyugati Jelen napilap fenn tartója, az ön által megálmodott Jelen Ház számos kulturális, közéleti, szórakoztató és magánrendezvény színhelye – miért éri meg ön számára ennyit áldozni a helyi magyarságra?*

– A szórványban élő magyarságnak a fennmaradáshoz nagy szüksége van kultúrházra, napilapra, iskolára, templomokra, mert ezek biztosítják fennmaradását, jelentenek számára lelket simogató örömet. A Nyugati Jelen húsz évvel ezelőtt vált régiós magyar nyelvű napilappá, és jelenik meg azóta is Arad, Fehér, Hunyad, Krassó-Szörény és Temes megyében. Aki

» **A szórványban élő magyarságnak a fennmaradáshoz nagy szüksége van kultúrházra, napilapra, iskolára, templomokra.**

magyar nyelven ír, az nemcsak az irodalomnak, hanem nemzetének a megszállottja is. Aradon például olyan pezsgő szellemi élet folyik, amelyet csak a két világháború között tapasztaltunk. Brauch Magda, Jámbor Gyula, Bege Magdolna, Ujj János, Juhász Béla, Balta János, Fekete Károly, Puskel Péter, Szabó Péter, Tóth Mária, Regéczy Szabina Perle, Vajda Noémi, Brittrich Erzsébet, Dr. Vajda Sándor könyvei, írásai ma is izgalomban tartják a magyar olvasót.

– *Hogyan látja az Irodalmi Jelen, a Nyugati Jelen, a Jelen Ház, egyáltalán az aradi magyarság jövőjét?*

– Ami a jövőt illeti, azért tenni kell, hinni benne. A szórványban talán legerősebben csökken a magyar lélekszám. És ezért nem aggódni, hanem tenni kell ellene.

HIRDETÉS

A 22-es csapdája

Ő nem Joseph Heller világhírű regénye van ismét terítéken, csupán egy kistrégyó kereskedelmi rádiója, a marosvásárhelyi **Rádió GaGa**. Tavaly ilyenkor számadást készítve megtudtuk, hogy október 15-én 15 órakor 11 millió 46 ezer 240 perce megszakítás nélkül állt-szólt az Önök rendelkezésére. Idén hozzáadhattunk még 525 600 percet, így kerekedik ki a 22 esztendő. „Még gombócból is sok” – szokták mondogatni.

De mitől a 22-es csapdája ez a 22 éves rádió? Például attól, hogy amint az autók és a nők viszony-

latában is kiütközik a viszonylagosság ténye, úgy a **GaGá**ról is elmondható, hogy nőnek éppen jó lenne, de rádióknak már öregecske. Ugyanakkor míg egy 22 éves járgány már sosem fiatalodik meg, addig a rádió képes erre. És amint Önök is hallhatják, meg is teszi. Csapdahelyzetnek nevezhetnénk azt is, hogy bár új tulajdonosa van, a **Rádió GaGa** megőrizte összes jól ismert és jól bevált oldalát, immár pedig megújuló műszaki és infrastrukturális köntösben készül rá a 23. esztendéjére. És végül az igazi „csapda”: mint minden

jó rádió, fülön csíp, és nem ereszt el. Tudjuk, hogy az analógia Heller regényével kissé sántít, mert míg Yossarianékat egy agyafúrt paragrafus tartotta fogva az örökös frontszolgálatban, addig a **GaGa** kellemes és önként vállalt „fogságot” kínál az ingyen fogható hullámhosszokon, és még a Stockholm-szindróma esete is kézenfekvő lehetőség: a fogvatartott törvényszerűen beleszeret a fogvatartójába. Ennek a szerelemnek a várományosaiként vágunk neki az újabb esztendőnek. **Rádió GaGa** – 22 éve életünk része! (X)

**Hallgassa a 22 éves Rádió GaGát.
Keresse az óra slágerét.
Hívja a 0265-250 288 számot.
Nyerjen egy tűzpiros hibrid csodakocsit.**

Rádió GaGa
22 éve
életünk
része

Részletek:
radiogaga.ro
Elérhető 4 frekvencián, műholdon, telefonos
applikációkon és neten keresztül.
Erdély rangidős és legnagyobb magyarul
sugárzó kereskedelmi rádiója köszöni hűségét!